

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 15.

V Ljubljani, v sredo 20. januarija 1897.

Letnik XXV.

Proračun kmetijskega ministertva.

(Govor dr. poslance g. Fr. Povše-ta v državnem zboru dne 15. januarija 1897.)

(Dalje.)

Na tak način so v zadnjih dveh letih veliko storili za vinograde. Sedaj preidem na to, kar sem se namenil povedati.

Po postavi iz l. 1892 dovoli država brezobrestno posojilo dotičnim, ki zopet zasade nove vinograde z ameriškimi trtami. Država stavi samo ta pogoj, da dá ravno toliko kot dežela.

Res so v denarnem oziru nekatere kronovine dobro podstavljene; nihče pa ne bode tajil, da zopet druge kronovine ne zaslužijo tega imena. Ožja moja domovina, ki je toliko prestala vsled vremenskih nezd, ki je toliko prestala vsled potresa, ki je toliko prestala vsled trtne uši, gotovo ne more izvršiti velikih stvari. Gotovo bode treba povišati deželno doko, da 10 ali 12 odstotkov. Kedo naj vse to plačuje? Dežela je storila, kar je mogla. Toda s temi darovi ne bode mogla izhajati. Deželni predsednik mi je povedal, da je došlo toliko prošelj za podporo, da bi komaj zadostovala četrtina milijona. V resnici mora vsakega veseliti, da je založenih toliko prošelj, ker je dotični tehnični vodja za vinorejo, kakor tudi politična oblast, vse prošnje pregledal in spoznal za priporočila vredne.

Ker je dežela postavila v proračun 20.000 gld., smem pričakovati, da bode država dala tudi 20.000 gld. Toraj bode ugodno rešenih komaj 20 odstotkov vseh opravičenih prošelj. Od 10.000 ha je uničenih nad 7000 ha. Ali naj začno s tako neznatno podporo, ali naj vsi ljudje mej tem umrjejo za lakoto,

ali naj se vsi izselijo? Upam, da ne bode brezuspešen moj poziv, naj se ne ozira eksc. gospod minister na določbe dotične postave iz l. 1892 pri dovoljenju posojila, marveč naj upošteva opravičene prošnje.

Upam tudi, da bode večina zbornice pritrdila spremembi te določbe.

Menim, da lahko tudi tukaj velja izjema. Če vidimo, kako ljudstvo porabi v Ameriki prisluženi denar za zboljšanje vinogradov, je dolžna pomagati tudi država; država bode tako nazaj dobila posojeni denar, ker bode dobivala davke od krajev, ki jih sedaj ne morejo plačevati. Država je dovolila samo 80.000 gld. brezobrestnega posojila za zboljšanje vinogradov.

Poglejte druge države, glejte koliko storé samo na Ogrskem v tem oziru! Z veseljem naznamim, da izvrstno uspevajo ameriškanske trte na Kranjskem, kjer so dosedaj pridelovali najbolj kislo vino. Nekateri celo trdijo, da se je spremenil okus dolenskega vina, ki je bil preje precej podoben evičku. Sedaj pridelajo prav dobro vinsko kapljico, kar sadé samo take trte, ki pravočasno dozore pod tem podnebjem.

Posojilo bode pravočasno vrnili. Omenil sem že, da je ljudstvo nepričakovano pridno, v nekaterih okrajih bode kmalu prenovljenih polovico vinogradov. Pridno, žuljavo roko imajo prebivalci, manjka jim samo denarja za nakup vsega potrebnega. Hvalen moram biti, ker je poljedelsko ministertvo pomagalo v tem oziru po možnosti deželi. Dežela ima lastno deželno trtnico za vzgojo cepljenih ameriških trt. Iz tega vrta razdele vsako leto čez 100.000 cepljenih trt.

Kakor so mi pripovedovali dolenski poslanci pri otvoritvi deželnega zbora, bode potrebovala letos dežela mnogo trtnih ključev. To so zelo veseli pojavi, nekako bodrilo za državno upravo, da bode vse storila, kolikor je v njenih močeh, in tako zadostila tem potrebam. Če bodo prenovljeni vinogradi z združenimi močmi, bode še treba podpirati revno ljudstvo v boju zoper palež (perenosporo), pred katero niso varni tudi prenovljeni vinogradi. Razvidno je, koliko škode je imela dežela v preteklem letu radi prevelike mokrote. Na tem mestu bi toplo priporočal ekscelenciji, naj posnema sosednjo Ogrsko, kjer porabi država mnogo denarja za boj zoper palež deloma z nakupom potrebnih brizgalnic, deloma z dobavo potrebne bakrene galice.

Nadaljno sredstvo, katero bi rad priporočil ekscelenciji, je ustanovitev kemičnih, poljedelskih kakor tudi vinorejskih preskuševališč. Rekli so mi, ko sem govoril, da bi dobila Kranjska tako preskuševališče, da so že postale moderne zahteve za kemično preskuševališče. Kedor pa ve, da so ravno te naprave pionirji vsakega napredka v raznih strokah glede obdelovanja zemlje, ne bode rabil te besede.

Jaz trdim, da bi se ne bil izjalovil marsikateri poskus v prenovljenju vinogradov, če bi bili imeli v deželi kemično preskuševališče, ki bi gotovo koristilo z ozirom na vinorejo. Izprva niso poskusili, katera vrsta trt je pripravna za dotično zemljo, in so sadili trte, ki niso mogle uspevati radi preapnene zemlje. To bi bilo nemogoče, če bi imeli kemično preskuševališče.

Ti zavodi bodo tudi v bodočnosti imeli dovolj dela, če bomo v Avstriji zopet tako srečni, da bomo imeli dovolj vina in ne bomo več prisiljeni

LISTEK.

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Drugi del.

Goti.

IV.

Alarik.

(Dalje.)

Ko se tujec vsede, izvleče izpod toge bodalo z držajem, okrašenim z dragim kamenjem, in je položi kraj sebe na mizo. Nato se obrne k patriciju in mu reče v čistej latinščini, pri katerej pa se je vendar mogel opaziti tuj naglas:

„Vsedi se, patricij; ti pa, Engelbert, natoči nam vina. Daleč od domovine, daleč od domačega krova, kjer mi živi spomin na umrle pradede, zlijem čašo na tujo zemljo, se napijem vina v Romulovem mestu, ki sedaj ponižno prosi milosti. Natoči mi ga, Engelbert, moj zvesti bard*! Le-tu mi ne moreš zapeti junaške pesmi, ki tako ljubko odmeva v naših gozdih.“

To izgovorivši izpije tujec čašo, ne oziraje se na patricijevo nezadovoljnost.

„Dolgo si naju čakal, patricij. Temu je kriv Engelbert, ki ni mogel najti le-te krčme, dasi je dolgo časa živel v Rimu.“

*) Pevec.

„Ko te le ni bilo, začel sem se bati, da se ti ni kaj pripetilo“, odgovori mladenič. Tujec pa se zaničljivo nasmeje, stresne z glavo, da si popravi lase, in dé:

„Sredi svojih sovražnikov se ne bojim ničesar; da, celó preziram jih. Prerokovali so mi, da umrjem na tujej zemlji; toda ta čas še ni prišel... Sešel sem se z nekaterimi možmi, ki so meni na ljubo postali Arijanci, in ki so mi pripovedovali, da Rim v kratkem pošlje davek. Vodili so me po ulicah, da se načudim veličastnim spomenikom večnega mesta... Ko sem čul Engelberta na ustju Visle in na obalah Donave pripovedovati o Rimu, sem menil, da pretirava; danes pa sem se prepričal o resnici njegovih besedij. Kako ponosne zgradbe, kako ogromni spomeniki! Dejal bi, da so jih sezidali Kiklopi. Toliko veličastvo mi je ganilo srce, ki je sicer ljubilo le prirodne krasote. Videl sem Flavijev amfiteater, kjer so prelivali svojo kri germanski vjetniki. Čudil sem se Trajanovemu trgu, ki nas spominja na daškega zmagovalca. Vsi spomeniki pa, postavljeni v čast zmagovalnim vojskovodjam, so vzbujali v mojem srcu le zaničevanje. V mislih sem videl, kako da so jih rušili sinovi moje domovine, in sem čul Engelberta pevati na razvalinah rimskega mesta.“

„Da, še danes zapojem junaško pesem; zapojem jo, kakor sem nekaj peval pod veličastnimi hrasti“, reče bard in hoče zapeti bojno pesem.

„Sedaj še molči“, reče tujec in nadaljuje z žalostnim glasom:

„Veličastno se mi je zdelo mesto na sedmih gričih; toda zastira je črno zagrinjalo. Po ulicah sem videl samo sprevo in čul jedino le žalostne klice otrok, ki so prosili kruha. Še sedaj mi zvené v ušesih oni nežni, tožni glasovi; ganili so mi srce. Nekoč hrabri rimski narod zahvaljuje svojo rešitev otroškim solzam.“

Neznanec obmolkne, znova izprazni čašo in nadaljuje:

„Jutri na večer me bode ladija, ki me popelje do Ostije, pričakovala kraj ostijske bazilike. Ideš-li z menoj, patricij?“

„Idem“, odgovori mladi patricij.

„Ne pripoveduješ mi ničesar o sestri, ki ti je tako pri srcu. Si jo-li našel?“

„Da, videl sem jo“, vzdihne mladenič; „toda spremenila se je zelo. Lica ni več tako lepega ko nekaj; smeh je zginil z njenih ustnic. Nesreča jo je zavedla mej one nespametne žene, ki zaničujejo vsako svetno uživanje; privedem pa jo zopet na pravo pot. Na srečo sem jo videl na ulici, videl sem pa tudi hišo, kjer stanuje in služi krščanskim predodkom.“

„Kaj! Ti imenuješ predsodek vero, ki je rešila svet? Jaz kot Arijanec ne ljubim privržencev prvotne vere; toda ne morem drugače, kakor da se čudim njihovim krepostim. Vsled tega ne napadam vpričo mene Kristusove vere“, reče tujec in udari s pestjo ob mizo kakor človek, ki je navajen ukazovati.

(Dalje sledi.)

5. 20 m

rabiti laško vinsko klavzulo. Potem bode treba varovati domače vino.

Gospoda! V tem kratkem času od novega leta nadalje se nam je že večkrat ponudila prilika, da smo brali, kako so se prepričali v Mariboru na kemičnem preskuševališču, da je čez dve tretjini poskušenj bilo petijot ali celo ponarejeno vino. (Cujte! Cujte!)

Nekemu drugemu trgovcu so izpustili 4000 in še nekaj sto litrov vina, ker ni bilo užitno in zdravju škodljivo. K sreči je bil obsojen dotični trgovec od stroge gosposke na 4000 gld. kazni. (Cujte!) Na tak način bi se že poboljšali ti ljudje.

Kemična preskuševališča so torej neobhodno potrebna, ker le na podlagi zapriseženih kemikov smemo pričakovati, da bodo posredovali politični in sodnijski uradi.

Prosim torej ekscelenco, naj po možnosti pospešuje ustanovitev kemičnih preskuševališč. Mogoče govorim za svojo ožjo domovino, če rečem, naj država vzame te zavode v svojo oskrb. Tako n. pr. so državna preskuševališča v Gorici, v Spletu in v Dalmaciji. Potem je tudi nekaj deželnih zavodov, katere podpira visoko poljedelsko ministerstvo.

Ako tukaj govorim o državni napravi, storim to zaradi tega, da je večja jedinstvenost v vodstvu preskuševališč in zaradi velikega pomena in važnosti zavodov za preskuševanje semen. Jedinstvenost pa mora biti, kajti le tako je mogoče obvarovati kmeta, kateri ne more soditi o pristnosti semen, pred goljufivimi prekupčevalci.

Med izkazili državnih preskuševališč opazimo pri klosterneuburškem zavodu neko posebnost.

Mej pošiljatkami vin za preskušnjo do oktobra lanskega leta se je pokazalo, da je bilo 25 odstot. ponarejenega. (Cujte!)

To zadostno dokazuje, kako se mora že tako dovolj oškodovana vinoreja tudi še zoper tujo goljufivo konkurenco bojevati, in jaz menim, da je popolnoma opravičeno, ako visoka vlada vinorejo podpira in varuje.

Dva pojavi sta, katera sta bila pretečeno poletje v praktičnem življenju za me merodajna in katera sta me napotila, njegovi ekscelenci kot zaščitniku kmetijskih interesov nekaj besedi izpregovoriti.

Tu na Dunaju vidimo veliko ameriških jabolk na prodaj; kdor razmer natančneje ne pozna, bode gotovo rekel: no, pri nas v Avstriji sadje ni obročilo, zato moramo pa iz daljne Amerike sadje naročevati. Dovolite, da o tem nekaj spregovorim. — Meseca sept. pač nihče ni mislil nato, da je v Avstriji in Nemčiji in sploh v Evropi tako malo sadja. Jaz pa moram reči, da smo na Kranjskem sadje tako rekoč pod nič prodali, 100 kg za 2 gl. 60 kr. Navedel bodem še drug slučaj, namreč ceno pšenice. Po vaseh so hodili mešetarji in so tako nizko ceno pšenice nastavili, kakoršna še nikoli ni bila. Pri nas na Kranjskem, v dolini, kjer sem jaz doma, so plačevali najlepšo pšenico po 6 gld.

Ubog kmetič, kateri je komaj čakal trenutka, ko bode mlatev končana, in kateri je moral sto in sto dolgov plačati, je prodal za vsako ceno svojo pšenico, in marsikateri, ne še tako ubožen kmet, se je znebil pšenice, ker se je vedno slišalo o grozovitem padanju žitne cene. Vsakdo je rekel: v božjem imenu, pa prodajmo tako kakor že moremo.

(Konec sledi.)

Državni zbor.

Dunaj, 19. januarja.

Poslanska zbornica je danes končala razpravo o državnem proračunu. Na dnevnem redu je bilo pravosodno ministerstvo. Posl. Funke želi, da bi se nekateri predsedniki okrožnih sodišč na Češkem uvrstili v peti plačilni razred. Državni pravdniki naj bi se pri konfiskacijah listov ozirali bolj na mišljenje prebivalstva ter ne postopali presamovoljno proti zagovornikom. Dalje obširneje govori o okrožnem sodišču v Trutnovem, češ, da bodi nemško, ker je razmerno malo Čehov v tem okraju. Vsi Nemci smatrajo to vprašanje kot narodnopolitično.

Posl. Višnikar govori o pupilarnih denarjih in obrestovanju depozitov, priporoča odpravo ali vsaj znižanje dostavnin, reformo notarijata ter zvišanje adjutov avskultantom in plače diurnistom. Dalje govori o jezikovnem vprašanju pri sodiščih in narodni enakopravnosti, zahteva okrožno sodišče v Mariboru ter razpravlja razmere pri porotnem sodišču v Gorici.

Posl. Sokol zahteva jednake plače kazniških učiteljev, kakor jih imajo vadniški učitelji. Posl. Klaić zahteva, da notarji v Dalmaciji za hrvatske stranke narejajo hrvatske listine.

Posl. Herold naglašja, da zahteva čisto nemških okrožnih sodišč na Češkem nima ne zgodovinske ne praktične podlage. Čehi ne bodo nikdar zahtevali zaključenega češkega ozemlja, ker bi imelo to za državo slabe posledice. Ako Čehi zahtevajo, da bi vsi sodniki na Češkem znali tudi češki jezik, takoj kriče Nemci, da se jim godi krivica. Vsak uradnik, ki želi priti na višje mesto, uči se sam češkega jezika, to se vidi v Pragi. Zato Čehi zahtevajo enakopravnosti tudi v notranjem uradnem poslovanju. Istotako treba urediti jezikovno vprašanje tudi v Sleziji. Čehi zahtevajo pravičnost, drugega nič; poslanci češki so sedaj mirnejši, toda dobiti hočejo le novo moč, da nadaljujejo boj za pravico. In na tej podlagi je mogoča sprava z Nemci.

Posl. Weigel našteva razne zahteve Poljakov za Galicijo ter mirovna sodišča, kakor so bila do l. 1855. Po mnogih stvarnih in nestvarnih popravkih naglašja poročevalec Pietak, da je v državnih temeljnih zakonih zagotovljena ravnopravnost vsem narodom in s tega stališča naj bi se rešila preporna narodna vprašanja.

Nato zbornica vsprejme vse postavke pravosodnega ministerstva ter ostale točke državnega proračuna, kakor tudi finančni zakon.

Prihodnja seja jutri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. januarja.

Državni zbor je rešil v večerajnji seji proračun za pravosodno ministerstvo in s tem ves proračun za leto 1897 v prvem in drugem branju. Danes se je izvršilo tretje branje. Predsednik Ohlmecky ima že pripravljene najnujnejše predloge, ki se morajo rešiti še pred razpustom zbornice. Mej te spada preosnova kongrua, časniški kolek in nekaj manjših zadev. Prihodnjo soboto se zaključi zasedanje in poslanci se podajo vsak na svoj dom. Zasedanje se zaključi, kakor se zatrjuje, brez prestolnega govora in se bo torej naznanil razpust le s cesarskim patentom. — Novi državni zbor se snide že prve dni meseca aprila. To je naznanil presvitli cesar minulo soboto zvečer poslancema dr. Pacaku in Janda v razgovoru gledé letošnjega poslovnega načrta za državni zbor.

Volitveno gibanje. Malone po vseh kronovinah so se že izrekli volilci te ali one stranke za kandidate v peti kuriji. Iz Linca se poroča, da so gorenje-avstrijski katoliški delavci imenovali svojim kandidatom dr. Ebenhocha, ki je kandidature tudi vsprejel ter pripomnil mej drugim, da ne kaže sedaj spremeniti imena katoliške ljudske stranke, ker je to ime neobhodno potrebno, ker nobeno drugo ne označi tako jasno namena strankinega in ker je v ljudstvu najbolj priljubljeno. — V liberškem okraju kandiduje v peti skupini kolovodja socialnih demokratov, žid dr. Adler. Proglasili so ga za kandidata na socialističnem shodu, ki se je vršil minulo nedeljo v nekem kraju blizu mesta Liberci. Proti njemu bodeta nastopila dosedanji poslanec tega okraja Angsten in pa pristaš nemško-ljudske stranke, meščanski učitelj Arnold v Libercih. Zidovski kolovodja menda nima veliko upanja, da zmaga v tem okraju, ker razven preslepljenih delavcev nihče ne mara zanj.

Gališki namestnik knez Sanguszko namerava po poročilu „Novoje Vremja“ ostaviti dosedanje mesto takoj po dovršenih državnozbornskih volitvah. O odstopu tega moža se je že pisalo tako pogostokrat, da sploh ni možno verjeti raznim listom, ki mu seveda niso prijazni.

Grof Goluhovski je ostavil večeraj Berolin. O njegovem vsprejemu in bivanju v glavnem mestu Nemčije smo že omenili. Razvidno je iz raznih uradnih in tudi neuradnih nemških listov, da je bil avstrijski zunanji minister dobro došel gost na berlinskem dvoru. Večina listov uvidi v tem nov dokaz najboljšje prijateljske zveze mej našo državo in Nemčijo, ki je tudi najboljša podlaga nadaljnemu evropskemu miru.

Poljaki v Nemčiji. Gledé prusko-nemške poljske politike se je obrnilo v zadnjem času „na bolje“. Pod tem „bolje“ razumijo nemško-pruski listi, da se bode v bodoče še bolj zatiralo poljsko narodno gibanje, kakor sedaj. Oblastva so izdala že stroge ukaze glede pospeševanja germanizacije mej

Poljaki. Da se doseže ta namen, podpirajo državni faktorji učitelje in duhovnike, ki pospešujejo germanizacijo, z denarjem in drugimi sredstvi. Poljska krajevna in družinska imena se odpravljajo, vojaškim godbam se prepoveduje igrati poljske melodije in vojaški uovinci morajo v čisto nemške kraje. Koliko bodo dosegli pruski Nemci s takim počenjanjem, ni znano, vendar je pa gotovo, da se godi Poljakom s tem grozna krivica.

Italijani v Afriki še niso našli trajnega miru, skoravno so sklenili mir z negušem Menelikom. Blíža se jim nov sovražnik, katerega se morda niso nadjali, ali mu pa morda niso pripisovali nikakega pomena. To so namreč derviši iz pokrajine Gedaref, ki so že za časa vojske z Abesinci skrivoma kolikor možno škodili italijanski armadi. Ti so prekoračili reko Gaš ter prodrli že v osrčje Eritreje, skoro do mesta Agordat. Poveljniki italijanske posadke, kar je je ostalo še v Eritreji, so sklicali svoje ljudi ter jih zbirajo mej Agordatom in Keren. Dosedaj še ni znano, kaj prav za prav nameravajo, ali hočejo napasti Asmaro ali Masavo, ali sploh izpodrinuti Italijane. O tem pouči Italijane najbližja bodočnost. Mogoče je tudi, da gredo derviši nasproti Angležem, da jim prestržejo nadaljno „potovanje“ po tujem ozemlju. Bodisi že kakor koli, istina je, da imajo Italijani v svojem ozemlju preglavico, katera jim provzroča precej skrbi. Najbolj čudno pa je, da so Italijani opazili svoje goste še le v sredi Eritreje ter prav nič ne vedo, kedaj so šli derviši mimo Kasalé, skoravno se zatrjuje, da imajo Italijani ta kraj trajno zaseden. Tukaj torej nekaj ne more biti v redu in najbrže so se Italijani edenkrat že morali udati premoči dervišev, ne da bi bil svet o tem kaj zvedel.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 19. jan.

Pričetkom današnje izredne seje naznani župan, da je v smislu sklepa obč. sveta v zadnji seji poizvedoval pri finančnem ravnateljstvu glede 25 letne oprostitve državnega davka od novih hiš, ki so bile sezidane mesto vsled potresa porušeni, ter tam izvedel, da finančna uprava v tem oziru ne more ničesar storiti, pač pa je odprta hišnim posestnikom pot pritožbe na ministerstvo, kar bi gotovo pripomglo do jednotnega postopanja.

Nadalje se spominja župan onih ponesrečenih slovenskih ribičev Križanov v jadranskem morju, ki so bili najbrže žrtva njihovih narodnih nasprotnikov. Ker so se vsi slevanski listi sočutno spominjali teh ponesrečencev, je umestno, da se jih spomni tudi mestni svet ljubljanski.

V to svrhu se je oglasil k besedi odb. dr. Tavčar, ki je predlagal, naj se dovoli vdovam in sirotam teh ponesrečencev podpora 100 gld.

Predlogu se soglasno pritrdi.

Odb. Turk stavi nujni predlog, naj se naroči mestnemu županu, da stori pri vladi potrebne korake, da bo pri dovoljevanju olajšav glede vračila trgovcem in obrtnikom dovoljenih brezobrestnih posojil postopala sporazumno z občinskim svetom, ki najbolje pozna razmere posamnih trgovcev in obrtnikov. Govornik je mnenja, da bi vlada, opiraje se samo na razloge, omenjene v eventualnih prošnjah za olajšavo, oziroma na informacije zasebnikov, ne mogla vestno presoditi, kateri prosilec je v resnici potreben, kakor se je to dogajalo pri razdeljevanju posojil in podpor, in bi bilo torej vsekako umestno, da bi tu posredoval tudi mestni svet.

Župan meni, da je predlog v tem smislu odveč, ker je finančno ravnateljstvo že sedaj v posamnih slučajih vprašalo za svet mestni magistrat.

Odb. dr. Tavčar predlaga, naj se predlog spremeni tako, da bo vlada zavezana vselej zaslišati mestni magistrat, ne le v posamnih slučajih.

Po nekaterih pojasnilih odbornika Svetka glede postopanja finančnega ravnateljstva se vsprejme po nasvetu odbornika dr. Tavčarja spremenjen predlog.

Nato se preide na dnevni red.

O prošnji Iv. Gražarja v Vegovih ulicah za izbrisno dovoljenje servitute, ki je vključena pri posestvu Karola kneza Turjaškega iz l. 1642, poroča odb. dr. Tavčar ter predlaga, naj se prošnja odkloni, ker imenovani še le namerava odkupiti dotični svet in torej nima pravice do te zahteve. Ob jednem pa predlaga, naj magistrat to zadevo primer-nim potom preišče, posebno glede mestnega ozidja, ki je zazidan v sedanjem knežjem dvoru in mestna lastnina.

Obema predlogoma se pritrdi.

Odb. Gogola poroča o poročilu pravnega konzulenta mestne občine dr. Munde v zadevi postopanja pravnim potom zoper Fr. Bahovec. Govornik predlaga, naj se postopa proti njemu pravnim potom, da se povrnejo odstranjeni predmeti.

Obvelja.

Točka c) se odstavi z dnevnega reda radi odsotnosti poročevalca.

Ugovoru A. Žabkarja glede dovoljenja za gradnjo nove delarne se na predlog odbornika Subica ugotovi in vsprejme nasvet, da se njegova prošnja takoj meritorno reši ne glede na ugovor železnične uprave.

Ugovorom posestnikov Ferd. Souvana in Filipa Zupančiča se na predlog odbornika Kleina ne ugotovi.

Točki e in d, ter poročili a in b pol. odseka se odstavijo z dnevnega reda.

O zopetnem nasvetu županovom, da se odkaže prevoznikom stojišče blizu infanterijske vojašnice, poroča odb. Žagar in predlaga, naj se v Parnih ulicah poskusoma določi stojišče za 2 voza.

Odb. Turk pravi, da bo to stojišče brez vsakega pomena, ker je itak streljaj oddaljeno stojišče na južnem kolodvoru. Zasluzka bi tam ne bilo nobenega, torej bi popolnem po nepotrebnem stali tam dva človeka in štirje konji.

Pri glasovanju se vsprejme predlog odsekov.

Na predlog odb. Žagarja se po nasvetu županovom sklene vposlati na ministerstvo in ravnateljstvo južne železnice protest proti samonemškemu izklicanju pred odhodom vlakov, ki se je uvedlo mesto znamenja z zvonom.

O prošnjah za razpisane službe mestnih šolskih slug poroča odb. Šubic in so odobré naslednji predlogi:

Na obrtnih strokovnih šolah se s 1. februarjem z novo plačo stalno namesti dosedanji sluga Josip Novak, ravno tako na I. mestni deški petrazrednici sluga Martin Svete, na nemški deški šoli pa se še provizorno pusti 60 letni sluga A. Črtanc. — Nadalje se ustavi dosedanja doklada Jos. Novaku ter dovoli doklada za kurjavo mesečno 8 glđ., ob enem pa poviša plača šolske postrežnice na tej šoli od 15 na 18 glđ. mesečno.

Ponudba gospe Malitscheve glede nakupa njene hiše za mestno višjo dekliško šolo se odkloni, ker hiša v takem stanju ni porabna, poprava bi pa stala ogromno svoto.

Poslednja točka se odstavi z dnevnega reda.

Odb. Šubic interpeluje župana, kaj namerava ukreniti, da se pride v okom neresničnim govoricam o povišanju naklade na domarino, s katerimi se bega in hujska ljudstvo.

Župan odgovarja, da bi se bil vsak lahko prepričal iz vestnih poročil vseh tukajšnjih časnikov, da se naklada ni povišala za 15, marveč le za 9 odstotkov in da se ta ne odmerja po domarini, marveč le po državnem davku. Sicer bo pa storil event. potrebne korake.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. januarja.

(Osebnosti.) Gosp. Ferdinand Erker, kaplan v Skofji Loki, je prestavljen kot kaplan v St. Vid nad Ljubljano. — Gosp. Fr. Mekinec, dosedanji kaplan v St. Vidu, je zaradi bolehnosti stopil v začasni pokoj.

(Slovensko gledališče.) Sinočni repertoar slovenskega gledališča je bil jako obsežen. Najprej predstavljala se je dolgočasna burka („Kje je meja?“), ki jej sta bila predmet in igranje precej pod površjem vsakdanje vsakdanosti; zatem smo se dvignili v vzvišeno ozračje divne Parmove opere „Ksenija“, ki je tudi sinoči g. skladatelju prinesla razun mnoge pohvale krasen venec; k sklepu pa so nas „fine“ ameriške kvintete, uprizorjene po šabloni „Barrison“, posadile nazaj na zemljo — v smrdečo gnojnico pariškega predmestnega „chantant“-a. S sinočnim večerom nastopilo je naše gledališče najbližje pot naravnost do dunajskih „Tingl-Tangl“-ov. Le še korak naprej in kmalu bomo na „sloviti“ stopnji gledaliških mesnic la „Josefstädter Theater“. Napredek je očividno, vzlasti za tistega, ki ima pazna ušesa za pogovore, ki se čujejo po predstavi med odhajajočo mladino! Toda kaj, ko je vsaka taka kritika pri nas bob ob steno. Črnogledi „klerikalec“ je zato na svetu, da kjer zna in more greni „vzvišeni dušni“ vžitek moderne, pro-

stomiselnne, blazirane inteligence. Kdo naj se tedaj ozira na njegove filisterske, retrogradne nasvete in svarila! — Ako je — četudi ne brez resnih ugovorov — akceptirala slovenska muza „novo strujo“ v „prvem“ našem leposlovnem glasilu, zakaj bi je naše gledališče ne smelo na odru proizvajati? In kar se na odru godi, bo-li ostalo brez vpliva na dejansko življenje? Ali ne veslamo tedaj naravnost v brezno onega podlega, ciničnega materijalizma, ki z njim „Lj. Zvon“ že leto in dan krošnjari po slovenskih družinah? Ali je morebiti to tudi ena tistih skrivnostnih potov, ki vodijo do rešitve in sreče našega naroda? Zapomnimo si, da narod o vseh takih „strujah“ ničesar ne ve in vedeti hoče; kdor jih pri nas propagira, hoče jih narodu usiliti, in si nakopava s svojo brezvestnostjo breme neznosne odgovornosti. In mi bi bili njegovi sokrivci, ako bi vedno in vedno samo molčali. Kar je rekel Slomšek o šoli, to pravimo tedaj mi z ozirom na gledališče: „gledališče, ako dobro ni, je boljše, da ga ni! Prav resno tedaj pričakujemo, da se bode naše mnenje jelo upoštevati. Gledališče je javna naprava, ki ima služiti splošnim narodovim koristim in ne pohotni poželjivosti nekaterih izpriencev!

(Z Brda) 19. jan. Potres se je zopet oglasil. V nedeljo 17. t. m. zvečer malo pred pol deseto uro se je zaslislalo najprej bobnenje, potem je zasumelo, kakor vihar med drevjem, in se precej potreslo, da je škripalo zidovje in hišna oprava ter se stresla okna in vrata. Tudi se je čutilo, kakor bi se bilo zasukalo od desne na levo. Smer je bila od severo-vzhoda proti jugo-zapadu; vse je trajalo kakih 6 do 8 sekund. Tudi 10. t. m. zjutraj malo pred pol šesto uro se je čulo bobnenje in se zemlja rahlo zazibala.

(Povozil) je dne 17. t. m. železniški vlak v Radečah delavca Jakoba Erlacha; zlomil mu je roko na desni rami.

* * *

(„Bauernzeitung“ v slovenski izdaji!) Iz Celovca, dne 19. januarja: Z raznimi sredstvi so nas že pobijali in nas pobijajo še vedno naši narodni in politični nasprotniki. Marsikatero sredstvo se jim je tudi že obrabilo v tej borbi, ne da bi nas bili že premagali. Bližajo se volitve in nasprotniki tuhtajo, kako se ohraniti na konju, prizadjeti prav hud udarec slovenski stranki. Najhujši nasprotniki slovenstva pa so združeni, kakor veste, v „bauernbundu“, katerega so ustanovili jedino le z namenom, da čim največ zatró slovensko stvar. Odbor „bauernbunda“ je torej sklenil minuli četrtek, kskor čujemo iz povsem verodostojnega vira, da bode izdajal nov list v slovenskem jeziku, pa v nemščursko-liberalnem duhu po vzoru „Bauernzeitung“-e. To je najnovejše, kar počenja nemčurstvo na Koroškem. Udariti hočejo z novim listom zlasti po „Mir“-u in Kiršnerju ohraniti sedež v državnem zboru, kateremu se je že zelo privadil, da se bo le težko ločil od njega. Bode se jim ta nakana posrečila? Odvisno je od žilave delavnosti in vztrajne odločnosti slovenskih rodoljubov, katerim mora biti početje „bauernbundovo“ nov nagib, da za našo stvar delujejo s podvojeno silo! Nakana nasprotnikov mora vspodbuditi vse rojake, tudi izven Koroške, da podpirajo in razširjajo „Mir“, katerega eminentna važnost za koroške Slovence se najbolj kaže po onem sklepu nasprotnikov! Kdor le more, naroči si „Mir“. S tem najboljše odgovorimo „bauernbundu“. — Kako bode novo poturico krstili, ali „Nemčur“ ali „Zapeljivec“, ne vemo; upanje pa imamo, da se mu ne bode boljše godilo, kakor prednikom: rajnemu „Kmetškemu prijatelju“ (alias: lisjaku) v Celju, in pozneje „Štajerskemu kmetu“, alias: kajharju v Mariboru. — Jedno pokaže pa novo podjetje: slovenstvo je tudi na Koroškem že faktor, s katerim mora računati vsakdo. Nasprotniki so s svojim sklepom udarili najbolj sami sebe po zobeh!

—rn—

(Socijaldemokratični volilni oklic) je po noči od sobote do nedelje preplaval tudi Koroško. Iz raznih krajev poročajo, — tudi od oddaljenih vasij, — da so ga v temni noči prav tajinstveno položili pred hiše in vzlasti tudi okrog cerkv. V Celovcu prebira te oklice pa malone samo policija, ki jih je spravila že ob ranem jutru v svoje varstvo. Zaprli so v Celovcu tudi „tri rudeče mladiče“, katere so „in flagranti“ zasačili, ko so raztrošali one oklice. Imeli so jih 36 ur pod ključem ter jih potem obsočili še na 2, 3 in 5 glđ. globe, zbog prestopka tiskovnega zakona. Zagovarjal jih je dr. Kranjc.

(Iz Gradca) 17. jan.: Ne hudujte se, g. urednik, da tako pozno prihajam s poročilom! V jezi se ne sme pisati, da se ne vdari zapeljanca ob enem z zapeljivcem. Naj si je človek tako mirne krvi, kakor božji volek, vender si včasih ne more pomagati, da ne bi zavrelo po njem. Oni dan je zares vrelo po meni, no, danes že lahko pišem mirno o stvari; mislim namreč o „sijajnem plesu“, ki so ga pretekli četrtek priredili slovanski akademiki in tehniki v Gradcu v prid bolniškemu društvu slovenskih visokošolcev. — Toda zelo bi se motil, kdor bi mislil, da je plesni odbor resno nameraval koristiti bolniškemu društvu. Kdor pozna naše ljudi od blizu, je že v prvem začetku slutil, da je ta dobrodelni namen samo vada, na katero bodo lovili in so tudi v istini vjeli mnogo nerazsodnih in dobrohotnih kalinov. Kdo bi sicer že v proračun stavil za stroške 500 glđ., reci celega pol tisočaka, če bi resno mislil na prebitek, kar je vsakako treba pri veselici, katera se napravi v dobrodelen namen. Toda naši gospodje, v prvi vrsti slovenski akademiki, so imeli vse druge namene prej, nego dobrodelnega; pobahati so se hoteli in vsemu graškemu svetu pokazati, da daleč presežajo nemške visokošolce. Razposlali so čez tisoč vabil na vse strani, koder bivajo Slovani, ustmeno povabili vse graške dostojanstvenike, katerih pa seveda nikogar ni bilo videti na plesu, za nakit plesne dvorane izdali so ogromno svoto, damam preskrbeli najdražje plesne redove, najeli za visoko svoto plesnega učitelja, dasi zna mnogo dijakov dobro aranžirati ples, z jedno besedo, plesni odbor se je na vso moč trudil, da napravi stroškov več ko more. Kolika suša pa je zavladovala v nekaterih dijaških žepih, o tem molčim. Če se je pa kdo obotavljal priti na ples, boječ se prevelikih stroškov, rotilo se ga je od vseh stranj, naj se vender „žrtvuje za domovino!“ (Stalna graška publika v taci in sličnih slučajih). — In vspeh? — „Tarturiunt montes...“ mrmral je ta in oni na plesu, jaz pa sem premišljeval ono lepo basen o glasoviti žabi, ki se je na vso moč napihovala, da bi bila jednaka volu. „Sijajni ples“ ni niti dosegel onih vspehov, ki so jih imele prejšnje, mnogo cenejše „Triglavo“ plesne veselice, a je bolniško društvo občutno oškodoval, zakaj plesni odbor je izvalil z dobrodelno pretvezo mnogo denarja iz domovine in drugod, še celo iz Bolgarije nekaj desetakov. Vablenci so si namreč mislili, da prispevek, ki ga pošljejo, itak pride v roke bolniškemu društvu, sicer ne bi kazalo prirejati plesa, ako dohodki udeležencev samih ne pokrijejo vsaj stroškov. Čudno se nam zdi, da bi kdo poslal kaj denarja v ta namen, da se zapleše. Samo jeden slovenski trg je bil toli pameten, da je poslal svoj prispevek naravnost bolniškemu društvu. Bolniško društvo zdaj ne more pričakovati podpore od onih, ki so poslali na napačen naslov. — Slovenski akademiki bi že lahko spoznali iz bridkih izkušenj, da ne sodi več prirejati takih plesov. Izgovor, da si morejo samo s plesom pridobiti ugleda v Gradcu, je pač piškav. Če si ga ne morejo drugače, tako si ga gotovo ne bodo. S tem bi se tudi izognili različnim denarnim stiskam, ki se včasih pojavijo v društvenih blagajnicah, in bi precejšno podporo društvenih dobrotnikov, zlasti južno-štajerskih posojilnic obrnili v to svrhu, da si pomnože svojo zelo siromašno knjižnico. Prirejajo naj rajše koncerte, moči je dovolj, samo malo več volje in vztrajnosti treba! Vspevali bi brez dvombeno tudi taki zabavni in poučni večeri, kjer bi se zbirali vsi graški Slovenci brez razločka stanu. Tako bi akademiki res kaj storili za narodnost, o kateri se toliko široko-ustijo. Seveda, nekaj Mure bo še poteklo mimo Gradca, predno naši, v zadnjem času zaradi modernosti precej socijalistično navdahnjeni akademiki pridejo do spoznanja, da je tudi slovenski obrtnik ali delavec v Gradcu človek, s katerim se lahko zabava pod isto streho. Za zdaj toliko v resen premislek, pa brez zamere!

(Za spodnještajerski jubilejski zaklad) so vplačali nadalje: Slavni trg Rečica 100 kron, preč. g. Franc Ogradi opat v Celji 50 kr., slavni trg Središče 60 kron, slavni okr. zastop Gornjegrajski 200 kron (kot prvi delež dovoljenega prispevka 600 kron).

Društva.

(Vabilo k javnemu društvenemu shodu) katerega priredi „Slov. katol. delavsko društvo“ v Ljubljani v nedeljo, dne 24. januarja 1897 ob 3. uri popoldne v prostorih gostilne gosp. J.

Kavčiča po domače Bojta v Medvodah. Vspored: 1. Krščanski socializem in socialna demokracija. 2. Raznoterosti. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Prvo občeno podporno društvo za vpo kojene uradne sluge) — skupina Ljubljana — pod pokroviteljstvom nadvojvode Rainerja priredi v soboto dne 23. januarja na korist društveni blagajnici v kazinskem steklenem salonu dobrodelen venček s sodelovanjem vojaške godbe. Ti venčki so bili vselej dobro obiskovani in tako je tudi letos pričakovati obilne udeležbe. Vstopnice se dobivajo iz prijaznosti v glavni tobačni trafiki, kakor tudi v tobačni trafiki v Selenburgovih ulicah in zvečer pri blagajnici. — Vstopnice veljajo 50 kr. za osebo in rodbinske vstopnice za tri osebe 1 gld.

(Občni zbor pevskega društva „Slavec“) vršil se je preteklo nedeljo v društvenih prostorih v „Narodnem domu“ po določenem vsporodu. — Gospod predsednik Dražil konstatuje sklepčnost občnega zbora, katerega se je udeležilo preko 60 članov, omenja napredka društvenega v preteklem letu ter z veseljem naznanja, da je „Slavec“ pristopilo okoli 40 novih podpornih članov. — Preteklo leto znamenito je tudi zato, ker se je društvo preselilo v lepe prostore v „Narodnem domu“. Spominja se žalostnim srcem izgube več članov. Umrli so namreč mej drugimi: častni član gospod profesor Nedvčič, preč. gospod kanonik Klun ter gospa Dobrin; v znak sožalja udeležniki vstanejo raz sedežev. — Iz poročila gospoda Bahovca kot tajnikovega namestnika je razvidno, da je imelo društvo preteklo leto več veselje, mej temi veliko „Slavčovo maskarado“, dve vrtni veselici pri Koslerju in pri „Lloydu“ v korist družbe sv. Cirila in Metoda na čast „narodnim damam“. Vse so se vršile nepričakovano dobro, dasi Jupiter Pluvius ni bil prav nič naklonjen. — Udeležilo se je društvo koncerta „Ptujkega pevskega društva“ v Brezicah dne 15. avgusta pr. l., vrh tega pa priredilo več manjših izletov ter sodelovalo pri raznih veselicah tukajšnjih narodnih društev, ter oddelek „Slavec“ kot redni operni zbor. — Najlepša in najsijajnejša veselica pa je bil „Slavčev“ „Silvestrov večer“. — G. Bahovcu se je na predlog gospoda Maliča izrekla zahvala za delovanje. — Iz poročila gospoda blagajnika Götzla omenjamo, da je imelo društvo dohodkov 1453 gld. 73 kr. in troškov 1408 gld. 22 kr., torej prebitka 45 gld. 51 kr. — Revizorja gospoda Rus in Stöckl konstatujeta, da so knjige v najlepšem redu, torej se na predlog gospoda Zirkelbacha izreče blagajniku zahvala za trud. — Pri volitvi odbora izvoljeni so bili gospodje: predsednikom Ivan Dražil, podpredsednikom Jernej Bahovec, tajnikom Lavoslav Wrzak, blagajnikom Aleksander Götzl; dalje odborniki gg.: Iv. Fleš, Jak. Lumbar, Janke Sachs, Drag. Götzl ter Ivan Zirkelbach, ter revizorjema gg.: Artur Jakše in Edvard Stuchly. — Pri raznih nasvetih sklenilo se je, da se priredi letošnja maskarada na vsak način predpustno nedeljo. — Po končanih raznih nasvetih povzame besedo gospod predsednik Dražil, zahvaljujoč se vsem, ki so v preteklem letu pripomogli k vspehu društvenega razvoja, gospodom percem, podpornim članom, posebno pa slovenskemu časopisju, osobito tukajšnjima dnevnikoma, ki sta vedno rade volje prinašala naznanila društvenih veselje in poročil o njih. Prosi, naj društveniki in prijatelji društva tudi v bodoče ostanejo zvesti društvu ter delujejo zanj, ker treba je prav žilavega delovanja, da se društvo ne le vzdrži na tej stopinji, kot je sedaj, ampak vsestranski napreduje.

Telegrami.

Dunaj, 20. januarja. Poslanska zbornica je vsprejela pri glasovanju po imenih s 156 proti 70 glasovom finančni in investicijski zakon v tretjem branju.

Dunaj, 20. januarja. Kvotna deputacija je imela včeraj sejo, v kateri se je sklenilo, da se predloži obema zbornicama

poročilo z notami, ki so se menjavale mej obema deputacijama, in vladnimi izkazi.

Praga, 20. januarja. V češko-moravski tovarni za stroje se je utrgal vijak ter potegnil seboj oder, na katerem se je nahajalo šest delavcev, ki so padli v globočino. Jeden je bil takoj mrtev, ostali pa težko ranjeni.

Draždane, 20. januarja. Grof Goluhovski se je ustavil včeraj zvečer na tukajšnjem dvoru, kjer ga je vsprejel danes kralj v avdijenci.

Pariz, 20. januarja. Poslanska zbornica je razpravljala o načrtu zakona gledé sladornega davka. Poslanci Lepez, Rozé in Ribot so naglašali potrebo eksportnih premij v varstvo sladkorne industrije nasproti Nemčiji, poslanec Sigfried pa se je izjavil proti premijam ter naglašal, da je najboljšje sredstvo za povzdigo domače obrti znižanje sladkornega davka.

Madrid, 20. januarja. Iz Havane se brzojavno poroča, da so roparji napadli železniški vlak, v katerem je bilo nekaj španjskih vojakov. Na obeh straneh je bilo precej ranjenih.

London, 20. jan. V prestolnem govoru, s katerim se je otvoril včeraj angleški parlament, se je naglašalo, da so razmere do vseh vevlasti zelo ugodne. Glede položaja v Turčiji se je naglašalo, da treba skupnega postopanja vseh vevlastij, ki se je že pričelo. Zbornici se v kratkem predlože vsi dotični akti. Konečno se je omenjalo raznih del, katere ima rešiti zbornica v prihodnjem času.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. e. in kr. Visokosti prejasne gospe prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije.

Steklenica velja 20 kr.

126 (50—46) 6

Melusine- ustna in zobna voda

deluje izoborno proti zobobolu in gnjilobi zob, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga

lekarna M. Leustek v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta. 45 (2) 1

Umrli so:

18. januarja. Franc Bahovec, rešetarjev sin, 9½ meseca, Kurja Vas 23, božjast.

V hiralnici:

18. januarja. Ignacij Mazek, črevljar, 64 let, vsled raka.

19. januarja. Franc Košak, klavec, 47, rak v možganih.

V deželni bolnišnici:

18. januarja. Frančiška Kuhar, dekla, 24 let, pleur. pneumonia.

Tujci.

18. januarja.

Pri **Stonu**: Hollnsteiner iz Prage. — Križaj in Št. Petra. — Kaichar iz Dornbirn-a. — Frisch, Schrank, Weiss, Mannhardt, Spindler, Heppenheimer z Dunaja. — Wegny, Zuttivni iz Trsta. — Hölm iz Radne. — Benot iz Josefstadt-a.

Pri **Maliču**: Hallegger, Schönberg, Zechner iz Budimpešte. — Rother, Lemberger, Stern, Reich, Frank, Allina, Stroeheim, Schroppenhauser, Berkun, Geiringer z Dunaja. — Steiner iz Siska. — Globočnik iz Kranja. — Bless in Eder iz Gradca.

Pri **Lloydu**: Bilina z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Japiš iz Pulja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Mailänder iz Opatije. — Crnkovič, Halek iz Kočerja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
19	9. zvečer	732.7	2.6	sl. jvzh.	oblačno	
20	7. jutraj	735.6	0.1	sr. jvzh.	oblačno	0.6
	2. popol.	736.7	-0.2	sr. svzh.	"	

Srednja večerajšnja temperatura 3.4°, za 5.8° nad normalom.

Kdor čipek potrebuje za cerkev

piše naj pred nakupom po vzorce 688 12-5

Teod. Günther-ju v Gottesgab (Češko).

Trgovina s specerijskim blagom in delikatesami.

P. n.

Usojava se najuljudneje naznanjati, da sva v

novi hiši na vogalu Resljeve in Sv. Petra ceste

otvorila svojo

trgovino s specerijskim blagom in delikatesami.

Istotam se nahaja najina

vinarna.

Potrudila se bova z najboljšim blagom postreči p. n. odjemalce in zadovoljiti p. n. goste z **izbornimi mrzlimi jedili in izvrstnimi vini.**

Z zagotovilom hitre in točne postrežbe bilježiva

velespoštovanjem

Kham & Murnik.

Razne vrste klobas, šunk, rib, sira i. t. d.

Zaloga raznovrstnih domačih in tujih vin.

Zaloga šampanjca, konjaka, rum, likera i. dr.

Dunajska borza.

Dne 20. januarja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102
Avstrijska zlata renta 4%	123 25
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 15
Ogerska zlata renta 4%	123 20
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 65
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	958
Kreditne delnice, 160 gld.	374
London vista	119 90
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 75
20 mark	11 75
20 frankov (napoleonidor)	9 52
Italijanski bankovci	45 25
C. kr. cekini	5 66

Dne 19. januarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	147 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 25
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 50
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 15
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 75
Dunavske vranavne srečke 5%	126 25
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 80
Posojilo goriškega mesta	112 —
4% kransko deželno posojilo	98 85
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 60
Priporitetne obveznice državne železnice	225 —
južne železnice 3%	177 30
južne železnice 5%	128 25
dolenjskih železnic 4%	99 50

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	145
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20
Rudolfove srečke, 10 gld.	24
Salmove srečke, 40 gld.	71
St. Genois srečke, 40 gld.	75
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60
Ljubljanske srečke	23 50
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 50
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3477 50
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	425
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	99
Montanska družba avstr. plan.	88 25
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161
Papirnih rubljev 100	127 12

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče višjega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnih.